

Záznam z 1. jednání pracovní skupiny pro rekodifikaci územního plánování

Datum konání: 25. listopadu 2020
Místo konání: on-line schůzka přes platformu Webex

Jednání řídila Klára Dostálová, ministryně pro místní rozvoj.

K. Dostálová: uvítala členy pracovní skupiny, představila důvody jejího vzniku a předmět její činnosti, tedy zejména záměr ministerstva začít diskutovat základní okruhy a podmínky, za kterých by územní plánování mohlo být přeneseno do samostatné působnosti.

M. Pavlová: doplnila, že výstup pracovní skupiny nemá směřovat k uplatnění pozměňovacího návrhu v rámci projednání v Poslanecké sněmovně, ale k budoucí úpravě celé části týkající se územního plánování.

P. Drahovzal: uvedl za Svaz měst a obcí, že ten sdružuje malé obce i velká města, podle jeho názoru samospráva musí být schopna ovlivnit finální dokument, přenesená vs. samostatná působnost je k diskuzi, nicméně je třeba konstatovat, že pro malé obce je současný stav dostačující, za SMO sdělil, že podporují zachovat období dnešní úpravy tzv. „létajících pořizovatelů“; navržená úprava vydávání ÚPD upravenou formou opatření obecné povahy je akceptovatelná; vhodné by bylo pokusit se ještě dále zjednodušit proces vydávání; zakončil, že většina obcí je schopna fungovat s navrženou podobou nového stavebního zákona; apeluje na všechny, aby se neprováděly zásadní změny zákona v rychlém sledu, protože to zakládá nestabilitu v území, což je problém pro obce i investory.

M. Pacák: zmínil, že otázkou je aplikace ÚPD po vydání; samospráva je pak pouhým účastníkem; v návrhu postrádá období současného závazného stanoviska (byť je to v přenesené působnosti); navrhuje zachovat tento institut např. ve formě vyjádření a případně i zvážit, zda by nemělo být v samostatné působnosti.

P. Hlaváček: uvedl, že právě samospráva by měla vyjednat výslednou dohodu v území; dále uvedl, že samospráva nemá zájem popírat veřejné zájmy.

O. Boháč: uvedl, že výsledným stavem by měla být situace, kdy samospráva má silné kompetence v plánování a slabší v povolování.

R. Vodný: uvedl, že ministerstvo se nebrání pořizování v samostatné působnosti, je však nutné vyřešit otázky s touto změnou související; uvedl, že pořizování je ve většině evropských zemí v samostatné působnosti obcí, avšak vždy s dozorem ze strany státu; v této věci si MMR nechalo zpracovat základní analýzu, která bude členům poskytnuta jejím zveřejněním na webových stránkách MMR; je třeba si uvědomit, že systém musí být nastaven tak, aby i malé obce si byly schopny pořídit územní plán.

T. Sklenář: taktéž zopakoval, že se nebrání samostatné působnosti; dodal, že ale už dnes zákon uvádí rozdělení, co je samostatná působnost a co přenesená; bylo-li by pořizování v samostatné působnosti, je nezbytné, aby veškeré rozpory byly vyřešeny před nabytím účinnosti ÚPD.

F. Dienstbier: nezpochybňuje možnost pořizovat v samostatné působnosti, judikatura tomu nebrání, je však třeba si říct očekávání; připomíná, že způsob pořizování nemůže mít vliv na obsah, současně je třeba zdůraznit práva vlastníků; dále zdůraznil, že rozumí pocitům obcí, že se přes stanoviska dotčených orgánů dostávají ke schválení obtížně, ale je třeba si uvědomit, že skutečnost, že budou pořizovat v samostatné působnosti, nemůže znamenat, že by se stanoviska stala nezávažnými; je třeba

připomenout, že se stále jedná o výkon veřejné moci; musí být řádně nastaveny kontrolní mechanismy, jejich nastavení je ale k řádné a důkladné diskuzi; kontrola navíc musí být taková, aby nedošlo k popření dobré víry v území; následná kontrola by vedla k častějšímu rušení ÚPD, což není stav žádoucí; uzavřel, že je nezbytné si říct, co očekáváme od změny; z diskuzí podle jeho názoru plyne, že na straně obcí je přehnané očekávání, na straně státu přehnaná obava.

M. Svoboda: uvedl, že se nejedná pouze o pořizování; je nutno propojovat strategické a územní plánování; vhodné se jeví posílení zadání ÚP, kde dnes chybí myšlenka; je třeba diskutovat i systém povolování na základě zastavovacích (regulačních) plánů, územní plán má být spíše koncepčním dokumentem.

J. Kasl: vnímá potřeby malých obcí, které musí mít možnost „objednat“ si pořízení, dodal, že Česká komora architektů podporuje samostatnou působnost.

P. Hlaváček: uvedl, že jsou zde roviny obec-kraj-stát; obce se mají účastnit pořizování nadřazených dokumentací.

J. Plos: poznamenal, že nerozumí, jak souvisí proces s obsahem, pokládá si otázku, zda malé obce vůbec potřebují, kde starosta ví o území nejvíce a ví, kde se má stavět; nerozumí, proč by veřejný zájem nemohla chránit obec, která území zná nejlépe; pořizovatel musí mít kvalifikaci, ale samotné pořizování musí být v samostatné působnosti; kontrola obce musí být zajištěna.

F. Dienstbier: poznamenal, že je nezbytné říct, že určující kroky jsou samosprávy už dnes; právo dává techniku; domnívá se, že systém rozdělení přenesená působnost a samospráva se v některých případech nebere vážně, byť jsou kompetence jasně stanoveny; dodává, že pořizovatel nemůže být úkolován starostou, protože je mechanismus v právních předpisech nastaven; v případě samostatné působnosti je třeba stanovit jednoznačně kompetence.

P. Drahovzal: je potřeba vyřešit situaci, kdy si starosta malé obce „objedná“ pořízení ÚP v samostatné působnosti externě, jak bude on sám kontrolovat, že je proces zákonný; je možné využít veřejnoprávní smlouvy; odmítá dělení, že velká města by pořizovala v samostatné působnosti, a ostatní obce v přenesené, to zřejmě ani není ústavně konformní; je třeba záruka, že si malé obce budou moci ÚP pořídít; domnívá se také, že v této věci je nutná delší veřejná diskuze, včetně informování a školení starostů; uznává, že silné postavení samospráv je důležité, ale zbrklé a rychlé jednání odmítá.

K. Dostálová: souhlasí a uvádí, že i tato skupina se má této změně věnovat důsledně a dlouhodobě.

P. Hlaváček: vnímá, že menší obce mají specifika, ale klade si otázku, zda vůbec mají mít malé obce ÚP; uvádí, že Praha má moc městských částí.

K. Dostálová: uvedla, že rozhodně nechce popírat právo obcí mít svůj územní plán, protože potom by se nemohly rozvíjet, v této otázce se tedy s Prahou neshodujeme; dále poznamenala, že otázka počtu městských částí není věcí stavebního zákona, ale zákona a hl. městě Praze.

H. Landová: poznamenala, že skladebnost ÚPD je nutné zachovat; dodala, že pro obec bude návrh zpracovávat projektant; stanoviska budou i nadále závazná a tam, kde nejsou, navrhuje, aby bylo vše na uvážení samosprávy.

V. Doležalová: uvádí, že v současné době pořizovatel na „pseudozákonné“ tezi postaví argumentaci, že něco nejde do návrhu ÚP vložit.

K. Dostálová: odpověděla, že ne vždy je možné obcí ve všem vyhovět, odkazuje na slova F. Dienstbiera, že v tomto směru mají obce zřejmě přehnaná očekávání; dále doplnila, že dnes je pořizovatel zaměstnanec obce a lze jej tedy v případě opakujících se pochybení propustit.

L. Dvořák: poznamenal, že ani MŽP se nebrání diskuzi, ale skutečně je toto nutné chápat jako výhledovou změnu; za významné považuje nastavení řešení rozporů; je třeba vnímat, že některé zájmy plynou z evropského práva; model má být univerzální, nelze akceptovat, aby velká města měla samostatnou působnost a malé obce přenesenou

K. Dostálová: doplňuje, že původní návrh nového stavebního zákona počítal s pořizováním v rámci státní stavební správy, následně došlo k dohodě, že na tomto úseku bude zachován současný stav s tím, že budeme diskutovat o změně; je třeba si také uvědomit, že v případě této změny již pořizování pro obce nebude v žádném případě financovat stát, ale budou jej muset zaplatit samosprávy.

J. Kasl: dodává, že systém nadřízeného orgánu musí být zachován; pokud by byl návrh předložen ke schválení v rozporu se stanovisky a názorem nadřízeného orgánu, je podle jeho názoru nehlasovatelný; obce, které nebudou mít ÚP, by mělo rozhodování probíhat na základě strategického plánu; taktéž upozorňuje, že nesmí být dva systémy; je však potřeba více školit samosprávy v odpovědnosti, která dle jeho názoru je zatím nízká; po změně by pak povolování mělo být čistě výkonem státní správy.

J. Ploš: podle jeho názoru je dnes pozice pořizovatele nesmírně silná; řešení rozporů je dle jeho názoru nefunkční; má za to, že vztah mezi územně samosprávnými celky je zcela jasný;

K. Dostálová: pokud bude rozhodnuto o této změně, je to změna systémová, kterou je třeba důsledně prověřit a vydiskutovat; nutnost diskuze je vidět i na základě diskuze v této skupině; rychlé řešení nepovažuje za věci prospěšné.

F. Dienstbier: mělo-li by pořizování probíhat vně veřejné správy, hovoříme o privatizaci, což lze, ale je třeba to velmi pečlivě nastavit, autorizovaný inspektor také nebyl úplně úspěšný; i obce mezi sebou v samostatné působnosti budou moci uzavřít smlouvu o pořizovatelské činnosti, ale je otázka, zda tam bude komfort lepší než dnes, protože budou závislé na vůli jiné samosprávy, v případě nevhodného nastavení se může jednat o prokorupční prostředí; tato změna není na změnu zákona, jedná se o změnu koncepční, kterou nelze dělat novelou, jedná se spíše o rekodifikaci celé části územního plánování; dále je třeba vnímat i potřebu dělat regulační plány, na základě nich by se mělo teprve rozhodovat, územní plán jako takový je pro rozhodování nevhodný; dále souhlasí, že věcné řešení má mít v kompetenci vždy obec, ale jen tam, kde není zákonem stanoveno omezení.

R. Vačkářová: nebrání se posílení pozice samosprávy, ale je otázka, zda přesun do samosprávy řeší problémy, na které je zde poukazováno; problémem je také kvalita některých pořizovatelů, někteří jsou dnes jen „pošťáci“ a to nevyřeší přesun do samostatné působnosti; problémem také je, že dosud nefunguje vazba strategického a územního plánování, i toto je potřeba řešit; bavíme-li se o změně kompetencí ve vazbě na praxi v Evropě, pak navrhuje, aby pro rozhodování v území byl závazný až regulační plán, což je také běžná evropská praxe.

M. Zídek: souhlasí s názorem, že je třeba si říct, co si od této změny slibujeme; podstatné bude vyřešit způsob řešení rozporů; domnívá se, že proces neurychlí jen prosté přenesení do samosprávy, spíše naopak; dále doplňuje, že zákon nemůže být postaven na tom, že se samosprávy dohodnou, ale musí řešit hlavně to, kdy se nedohodnou; nutné bude řešit rozpory nejen stát-samospráva, ale i samosprávy (obec-obec, obec-kraj) navzájem.

H. Landová: v procesech dle jejího názoru pomůže digitalizace; kvalifikace pro pořizovatele se musí dát do zákona.

J. Kasl: souhlasí, že je třeba více posílit regulační plány, které se nedaří pořizovat; pokud by existovaly, bylo by rozhodování rychlejší, transparentnější a jednodušší; ÚP toto neumožňuje, protože nelze jít do podrobnosti parcely.

K. Dostálová: ukončila diskuzi, poděkovala účastníkům za jejich vstupy; uvedla, že z diskuze vyplynulo několik základních okruhů témat, kterými bude nezbytné se podrobně zabývat a sice:

- co vše má být vloženo do samostatné působnosti, rozdělení rolí v procesu pořizování;
- způsob řešení rozporů;
- ochrana záměrů krajů a států, nadřazená a navazující dokumentace;
- ochrana veřejných zájmů;
- obsahové náležitosti územně plánovací dokumentace;
- kontrola;
- způsob, jakým budou pořizovat malé obce.

Tyto body je třeba podrobně rozebrat, MMR k postupně připraví analýzy a rozborů. Žádá členy skupiny, aby se k těmto bodům jednotlivě stručně vyjádřili, a jejich vyjádření budou podkladem pro další jednání, které bude svoláno zřejmě na začátku příštího roku.

V Praze dne 25. listopadu 2020

Zpracoval: **Ing. Roman Vodný, Ph.D.**
ředitel odboru územního plánování a
tajemník pracovní skupiny

Za správnost: **Ing. Marcela Pavlová**
náměstkyně pro řízení sekce výstavby a
veřejného investování

Schválila: **Ing. Klára Dostálová**
ministerně pro místní rozvoj

Ing. Roman Vodný, Digitálně podepsal Ing. Roman
Vodný, Ph.D.
Datum: 2020.12.03 09:18:21 +01'00'
Ph.D.

pavmar2 Digitálně podepsal pavmar2
Datum: 2020.12.03 14:48:55
+01'00'